

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔχουσαν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομὰς ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἔν ἔτος.

ΕΚΔΑΒΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΚΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λστ. 15.— Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαντσία.

Περίοδος Β' — Τόμ. 8ος

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Νοεμβρίου 1901

Ἔτος 23ον. — Ἀριθ. 44

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΡΕΝΟΚΟΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ.

ΔΙΑ ΤΗΣ ΣΙΕΡΡΑΣ—ΠΑΡΙΜΑΣ

Οἱ ταξιδιωταὶ ἐπεξοφόρου καθ' ὁμάδα συμπαγῆ, ἐφ' ὅσον ἐπέτρεπε τοῦτο τὸ κλάτος τοῦ μονοπατίου, τοῦ παραλλήλου πρὸς τὸ ρίον Τορρίδα. Ἐν τούτοις, συγχάκεις ἐγένετο ἀνάγκη νὰ εἰσδύουν εἰς τὸ δάσος, διὰ νὰ παρακάμπτουν ὑψηλοὺς βράχους ἢ βαθεὰ ἀρύγματα. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ποταμοῦ ἐξηκολούθει νὰ εἶνε βορειανατολική, κατὰ μῆκος τῶν προπόδων τῆς Σιέρρας Παρίμας. Εἰς τὴν ἀλλήλην τὸ δάσος ἐξεταίνετο καὶ ἀνυψοῦτο κλιμακῶδόν. Ἐδῶ κ' ἐκεῖ τὸ ἐστέλιζαν μερικοὶ φοίνικες γιγαντιαῖοι. Ἄνωθεν ἐφαίνετο ἡ κορυφὴ τοῦ ὄρους.

Ὁ Παῦλος καὶ ὁ Γκόμης ἐθάδιζον ὁ εἰς πλησίον τοῦ ἄλλου, συνομιλοῦντες περὶ τῆς Σάντα-Ζουάνας. Ὁ μικρὸς Ἰνδὸς ἐδίδε λεπτομερεῖς ἀκριβεστάτας περὶ τοῦ ἰδρύματος τούτου τοῦ Πάτερ-Ἐσπεράντη, καὶ περὶ τοῦ ἐξόχου Ἱεραποστόλου.

— Τὴν γνωρίζεις καλά; . . . ἠρώτησεν ὁ Παῦλος.

— Ναί... τὴν γνωρίζω. . . τὴν εἶδα πολλὰς-πολλὰς φορές. Ἐνα ὀλόκληρον χρόνον ὁ πατέρας μου κ' ἐγὼ ἐμείναμε εἰς τὴν Σάντα-Ζουάνα.

— Εἶνε πολλὸς καιρὸς;

— Ὅχι... πρὶν νὰ ἐλθουν ἡ βροχῆς τοῦ περασμένου χρόνου... ὕστερ' ἀπὸ τὴν συμφορὰ τοῦ μας βρῆκε ἐκεῖ-νάτω, εἰς χωρὶν μας, πᾶν ἔλθαν οἱ Κούβαι καὶ τὸ ἐρήμαξαν. Τότε ἐμεῖς, καθὼς καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ἰνδοὶ ἀπὸ τὸ Σαν Σαλβατώρ, ἐφύγαμε καὶ πήγαμε εἰς τὸ Μοναστήρι.

— Κ' ἐκεῖ, εἰς τὸ Μοναστήρι,

σὰς δέχθημε ὁ Πάτερ Ἐσπεράντης; — Ναί... τί καλὸς ἄνθρωπος! . . . Καὶ ἤθελε νὰ μας κρατήσῃ... Μερικοὶ μάλιστα ἔμειναν ἐκεῖ.

— Σεῖς γιατί ἐφύγατε;

— Ὁ πατέρας ἐτοίμησε... Ἐμεῖς εἴμεθα Βανίβαι... Ὁ πόθος τοῦ πατέρα μου ἦτο νὰ ξαναγυρίσωμε εἰς τὰ μέρη μας... Ἄλλη φορὰ ἦταν βαρκαρῆς εἰς τὸν ποταμὸν... Εἶγα μάρη κ' ἐγὼ τὴν τέχνη... Ἀπὸ τεσσάρων χρόνων, μ' ἔπερνε μαζί του καὶ τραβοῦσα κουπί...

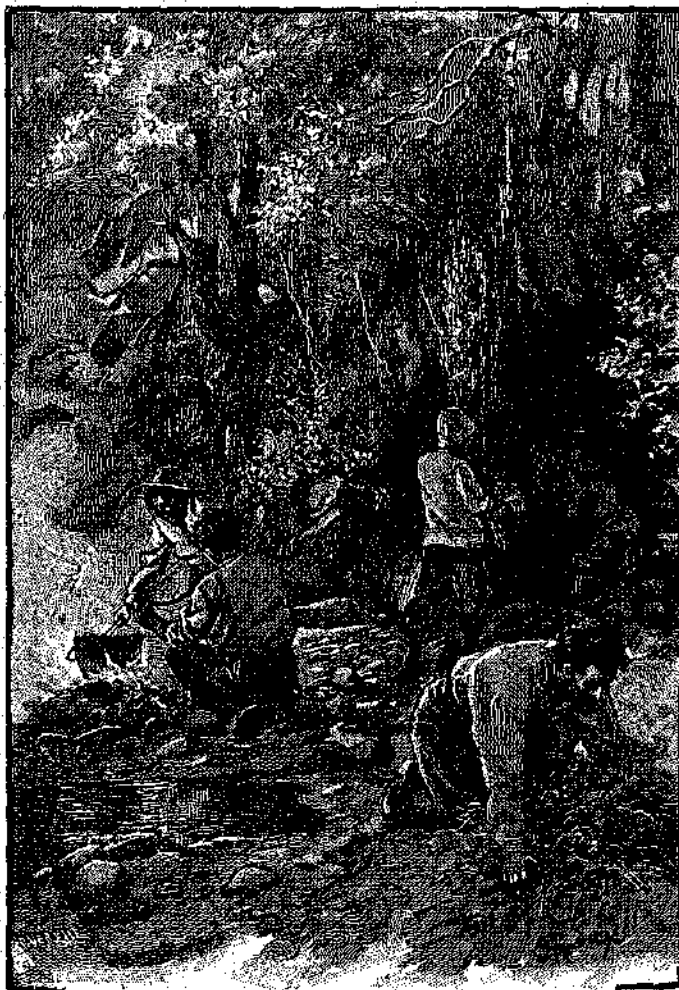
— Ὅ, τι ἔλεγε τὸ παιδίον, δὲν ἐξέπληρτε

τὸν Παῦλον. Ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Σαφρανζὼν, ἤξευρεν, ὅτι οἱ Βανίβαι εἶνε Ἰνδοὶ εὐφυεῖς, χρησταί, προσηλυτισθέντες πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὸν χριστιανισμόν, καὶ ναῦται ἐκ τῶν καλλιτέρων τοῦ Ὀρενόκου. Ἀπὸ ἰδιαιτέρας ὄπως περιστάσεως, — καὶ ἐπειδὴ ἡ μήτηρ τοῦ Γκόμου ἀνήκεν εἰς ἄλλην φυλὴν, — ὁ πατήρ τοῦ ἐγκατεστάθη εἰς τὸ χωρίον Σαν - Σαλβατώρ, ἐκεῖθεν τῶν πηγῶν τοῦ ποταμοῦ θελήσας δὲ νάφθῃ τὴν Σάντα-Ζουάναν, ὑπήκουσεν ἀπλῶς εἰς τὸ ἐνοτικτὸν τὸ ἐποίεν τὸν ὄθει πρὸς τοὺς Ἰλάνους,

πρὸς τὰς πεδιάδας, τὰς μετὰ τὸ Ἅγιον Φερνάνδου καὶ Καϊάρας. Ἀνέμενε λοιπὸν τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν, — ἀφίξιν πλοιαρίων, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐποίων ἠδύνατο νὰ προσληθῆ, — καὶ ἐν τῷ μεταξύ κατόκει εἰς τὴν ἐλευσίαν ἐκείνην καλύβην τῆς Σιέρρας-Παρίμας.

Καὶ τί θάπειντο τὸ τέκνον τοῦ, μετὰ τὴν δολοφονίαν τὴν διαπραχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ζορρές, ἐὰν τὰ πλοίαρια δὲν ἠναγκαζόντο νὰ σταματήσουν παρὰ τὸ βουνὸν Μονουάρ; . . .

Ὅλα ταῦτα ἐσυλλογίζετο ἡ Παυλίνα Κερμάρ, ἀκούουσα τὸν μικρὸν Ἰνδόν. Ἐπειτα πάλιν τὸν ἠρώτησε περὶ τῆς Σάντα-Ζουάνας, περὶ τῆς τωρινῆς καταστάσεως τοῦ ἰδρύματος καὶ προπάντων περὶ τοῦ Πάτερ Ἐσπεράντη. Ὁ Γκόμης ἀπεκρίνετο σαφῶς εἰς ὅλας αὐτάς τὰς ἐρωτήσεις. Περιέγραψε τὴν ἰσπανὴν Ἱεραποστόλον ὡς ἄνδρα ὑψηλόν, εὐρωπικόν, μεθ' ὅλα τὰ ἐξήντα χρόνια του, ὠραῖον, πολὺ ὠραῖον, μετὰ τὴν λευκὴν γενειάδα του καὶ τοὺς σπινθηροδο-

«Ὁ Γερμανὸς Πατήρ» καὶ ὁ Βαλδὲξ ἠτοίμασαν τὸ γεῦμα.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΑΛΑΣΕΩΣ

ΔΗΜ. Ε. ΣΑΓΚΡΙΩΤΗΣ Βραβευθείς υπό τὸ ψευδώνυμον Φάρος τῆς Μυκόνου εἰς τὸν 68ον Διαγωνισμόν τῶν Δύσεων (Ἰδὲ σελ. 25, σελ. 282 κ. τ.)

Ο ΑΝΕΥΘΙΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'

"Όπου ἀποδεικνύεται ἐμπράκτως, ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ διώξετε ἕνα ἄνθρωπον διὰ νὰ φύγη, οὔτε νὰ ποστηθίσετε ἕνα λόγον, διὰ νὰ τον ἀπαγγείλετε καλῶς.

Τὴν ὥραν, τὴν ὁποῖαν, ἀπὸ τῆς προτερίας, ὁ κύριος Ὀρδερίκος εἶχεν ὄριση διὰ τὴν ἀναχώρησίν του, ὁ Ἰωθῆνος, ἐξαρπάζων ἀπὸ τὸ Μοναστήριον συγχρόνως μὲ τοὺς πολυμυστάς, ἐπανευρέθη, ὡς διὰ μαγείας, πλησίον τοῦ ὑποστέγου, ὅπου ὁ καλόγηρος ἐβοήθη τὸν καθηγητὴν, ἐλευθέρων ἀκόμη ἀπὸ τοὺς μώλωπας, νὰ καθυλιεῖται τὴν λευκὴν του ἡμίονον.

Ὁ κύριος Ὀρδερίκος τὸν ἀφῆκε νὰ τεθῆ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς συνοδείας, ἰππεύων ἐν κοινῶν ἱππάριον, τὸ ὅποιον Κύριος εἶδε πῶς ἐπρομηθεύθη, διότι περὶ τοῦ ὄραϊου κοκκίνου ἵππου οὔτε λόγος πλέον! Ἡ ἀξιοπρέπεια ἐπέβαλλε σιγὴν εἰς τὸν καθηγητὴν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ δρόμου, ἀπὸ τοῦ βουνοῦ Ἅγιος Οὐδέρτος μέχρι τοῦ πύργου τοῦ Βερνάζου, ὁ ὁποῖος ὠρθοῦτο ἐν τῷ μέσῳ τῆς κοιλάδος, ἐπὶ τοῦ μονήρους του βράχου, περιβαλλόμενος ἀπὸ τὰ ὕδατα τῶν τάφρων του.

Ὁ πύργος τοῦ Βερνάζου, ἀπλὴ θερινὴ διαμονή, δὲν παρεβλήτετο κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς ἀρχιτεκτονικῆς πρὸς τοὺς ἡγεμονικοὺς πύργους, τοὺς ὁποῖους εἶχεν ἴδη ὁ κύριος Ὀρδερίκος εἰς τὰ βάρεια τῆς Γαλλίας· ἀλλ' εἶχε καὶ αὐτὸς

τόσον ἐπιβλητικὴν ὄψιν, ὥστε ὁ ταξειδιώτης δὲν ἠμπόρεσε νὰ μὴ τον θαυμάσῃ.

Ἀφ' οὗ διήλθον τὴν κινήτην γέφυραν, ἔπρεπε νὰ φθάσουν εἰς τὸ κύριον οἰκοδόμημα, διασχίζοντες κυκλικὴν ὁδόν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἦσαν παρατεταγμένα τὰ διάφορα ἐξαρτήματα, σταῦλοι, πλυντήρια, κλίβανοι, ἀρτοποιεῖα, καὶ σφαγεῖα ἀκόμη διότι, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, κάθε ἀρχοντικὸς πύργος ἦτο κόσμος ὀλόκληρος, ὑποχρεωμένος νὰ ἐπαρκῆ εἰς τὰς ἰδίας του ἀνάγκας, καὶ ἐκ τούτου ἐξηγεῖται ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν ὑπηρετῶν καὶ ὑπαλλήλων, τοὺς ὁποῖους ὁ πυργοδεσπότης ἔπρεπε νὰ συντηρῇ.

Ὁ κύριος Ὀρδερίκος ἐσκέφθη τότε, ὅτι ὁ Ἰωθῆνος δὲν τῷ ἐχρειάζετο πλέον, καὶ ὅτι, κατὰ συνέπειαν τὸ καλλήτερον ἦτο νὰ του πληρώσῃ καὶ νὰ τον ξεφορτωθῆ τὸ γρηγορώτερον. Ἐξήγαγε λοιπὸν ἀπὸ τὸ βαλάντιόν του τὰ ὑπεσχημένα χρυσὰ σκούδα.

— Ἰδοὺ ἡ πληρωμὴ σου, τῷ εἶπε. Χαῖρε, ὁ Θεὸς νὰ σε φυλάττῃ, καὶ εἶδε νὰ σου ἐμπνεύσῃ τὴν ἀρετὴν ὅσην ἔχεις πανουργίαν. Γύρισε τώρα, διότι δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἐμβρῶ εἰς τὸ Βέρναζον.

— Ἄμποτε νὰ ἐκπληρωθῆ ἡ εὐχή σας, ἀπεκρίθη φαιδρῶς ὁ Ἰωθῆνος, καὶ εὐχαριστῶ διὰ τὴν πληρωμὴν. Ὅσον διὰ νὰ γυρίσω ὀπίσω, — ἂ, ὄχι! Δὲν εἶνε καμμία ἀνάγκη, διότι εἰς τὸ Βέρναζον μὲ γνωρίζουν.

Καὶ κεντήσας τὸ ἱππάριον, τοῦ ὁποῖου τὰ καινουργητὰ πέταλα ἀνέδωσαν σπινθήρας ἀπὸ τὰς πλάκας τοῦ δρομίσκου, προσέτρεξε καλπάζων καὶ ἐξηφανίσθη. Μετ' ὀλίγον ὁ κύριος Ὀρδερίκος ἐφθασεν εἰς τὴν πλατείαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὕψοιτο ὁ πύργος.

Ἐκεῖ, εἰς τὸ προαύλιον τὸ περιβαλλόμενον ἀπὸ ἔδοντοτὰ τεῖχη καὶ ἀπὸ πυργίσκους, γηραιὸς αὐλάρχης τὸν προὔπνιγχε, καὶ χωρὶς νὰ τῷ δώσῃ καιρὸν νὰ παρημιήσῃ, τοὺς τίτλους του καὶ τὰ ξιώματά του, ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς του καὶ τὸν εἰσήγαγεν εἰς τὸν πύργον, προπορευόμενος δὲ τὸν ὠδήγησε μέχρι θαλάμου τοῦ πρώτου κατώματος, ἐπεστρωμένον διὰ κεντητῶν ταπήτων. Ἐδῶ, ὁ κύριος Ὀρδερίκος ἔλαβε τὴν εὐχαριστήσιν νὰ ἐπανεῦρη συσσωρευμένα εἰς τὸ κενὸν τοῦ παραθύρου, τὰ πολυτίμητα κιβώτια, τὰ ὁποῖα ἐφοβήθη ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐπανεβλεπε. Τὰ ἐκαμάρνησε καὶ τὰ ἐμετροῦσε μὲ χαρὰν, ὅταν ὁ αὐλάρχης τῷ ὑπέδειξεν εὐγενῶς τραπεζάν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπῆρχε πλοῦσιον πρόγευμα, παρατεθειμένον εἰς σκευὴ ἀργυρᾶ.

Τότε ὁ κύριος Ὀρδερίκος, μὴ καταδεδόμενος νὰ φανῆ ποτὲ καθυστερῶν εἰς εὐγενεῖαν, ἀνέπτυξε τὴν ἐκλεκτοτέρην ρητορείαν του διὰ νὰ ζητήσῃ ἀκρόασιν παρὰ τοῦ κυρίου Γάστωνος καὶ τῆς δεσποινίδος Ἐρμάνης, παρακαλέσας συ-

χρόνως νὰ τῷ χορηγηθῆ ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς, ὅπως ἐπιμεληθῆ τὰ τῆς περιβολῆς του, διὰ νὰ παρουσιασθῆ εὐπρεπῶς ἐνώπιον τῶν ὑψηλῶν τούτων προσώπων. Ἐν τῷ μεταξύ, ἐπεφόρτιζε τὸν αὐλάρχην νὰ παραδώσῃ εἰς τοὺς εὐγενεῖς τοῦ κυρίου τὰ βασιλικά δῶρα, ἢ φύλαξιν τῶν ὁποίων δὲν ἀνῆκε πλέον εἰς αὐτόν, ἀπαξ ἔφθασαν εἰς τὸ Βέρναζον.

Ἦλθαν λοιπὸν ὑπηρετᾶι καὶ ἐσήκωσαν τὰ κιβώτια. Ὁ αὐλάρχης ἔλαβε τὰς κλειδὰς τῶν ἀπὸ τὸν κύριον Ὀρδερίκον, ὁ ὁποῖος, ἀφ' οὗ ἤλλαξε φορέματα καὶ ἐτίμησε τὸ πρόγευμα, ἀνάμενε πλέον τὴν ὥραν τῆς παρουσίαςεως.

Ἐποφελήθη τοῦ χρόνου τούτου, διὰ νὰ ἐκαναλάβῃ τὴν προσφώνησιν, τὴν ὁποῖαν εἶχε συνθέσῃ καθ' ὁδόν, ἀπὸ τῆς Βουλδίννης, διὰ τὴν τελετὴν τῆς παρουσίαςεως εἰς τὸν μέλλοντα μαθητὴν του. Ἦτο κομπώδης τὸ ὕφος, διηθησιμὴ ἀφθόνως μὲ ρητὰ ἑλληνικά καὶ λατινικά. Ὁ σοφὸς καθηγητῆς, δὲν ἀπεράσισε νὰ τὴν ἀποστηθίσῃ, εἰμὴ ἀφ' οὗ ἀνεγνώρισεν καὶ ἐπέισθη, παρὰ τὴν ἐγνωσμένην του μετριοφροσύνην, ὅτι ἦτο καθαυτὸ ἀριστούργημα.

Ὁ ρήτωρ διεκτόη ἐξάφνα ἀπὸ γαυγίσματα. Δυσηρεστημένος, ἤνοιξε τὸ παράθυρον, διὰ νὰ ἰδῆ πόθεν προήρχετο αὐτὸς ὁ θόρυβος.

Ἡ μικρὰ αὐλή, ἡ εὐρισκομένη κατωθεν τοῦ ὀκταγώνου πυργίσκου, ὅπου τὸ δωμάτιόν του, ἦτο ἡ αὐλή τοῦ ἱεροκοτοροφίου. Πέραν, εἰς δάμα στολισμένον μὲ θάμνους καὶ ἄνθη, δέκα-δώδεκα λαγωνικά ἐγαυγίζαν λυσσοῦδως.

— Νὰ δέσετε γρήγορα τὰ σκυλιὰ καὶ νὰ τα πάρτε ἀπ' ἐδῶ! Διέταξε γυναικεῖα φωνή, τῆς ὁποίας ὁ ἐπιβλητικὸς τόνος ἔκαμιν ἐντύπωσιν εἰς τὸν κύριον Ὀρδερίκον.

Εἶδε τότε τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἐπροξένησε τὴν ἀναστάτωσιν τῶν λαγωνικῶν. Ἐπὶ τοῦ ἀγύρου, τοῦ ἐρριμμένου παρὰ τὴν βάσιν τοῦ πυργίσκου, κατέκειντο δύο μικροὶ ἄμορφοι ὄγκοι, μαῦροι καὶ τριχωτοί, ἐκ τῶν ὁποίων ἀνεδίδοντο θρήνοι βραχνοί. Ἦσαν αἱ δύο μικραὶ ἄρκτοι, τὰς ὁποίας εἶδε τὸν Ἰωθῆνον νὰ φέρῃ εἰς τὸ Μοναστήριον.

Ταῦτοχρόνως, ὁ κύριος Ὀρδερίκος διέκρινε τὴν ἄκραν δύο γυναικείων φορεμάτων, τὰ ὁποῖα ἐξηφανίσθησαν διὰ τῆς ἀνοικτῆς θύρας τοῦ ἰσογείου, ὑπὸ τὸ παράθυρον τοῦ δωματίου του. Ἄνῆκον ἀναμφιβόλως εἰς τὴν Ἀδελαῖδα ἐκείνην, διὰ τὴν ὁποῖαν ὁ δῆθεν ἀρχηγὸς προώριζε τὴν μίαν ἀπὸ τὰς μικρὰς ἄρκτους, καὶ εἰς τὴν ἀδελφὴν του, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ δαμάσῃ τὴν ἄλλην. Καὶ αἱ δύο ἐπεσκέπτοντο τὰ νέα ἀποκτήματα τοῦ θηριοτροφίου του. Ἄλλὰ ποῖαν θέσιν ἄρα γε κατεῖχον αἱ δύο αὐταὶ νεάνιδες εἰς τὴν ἱεραρχίαν τοῦ πύργου; . . .

Ὁ κύριος Ὀρδερίκος ἐνόμισεν ὅτι τὸ εὖρον ἀσφαλῶς ἦσαν ἀκλόουθοι τῆς δεσποινίδος Ἐρμάνης. Ἐπίσης καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος μὲ τὴν θώρακα, θὰ ἦτο κάποιος ἱπποκόμος τοῦ πυργοδεσπότη, καὶ τοποτηρητῆς του κατὰ τὴν ἀπουσίαν του· διὰ τοῦτο εἶχεν ἀναλάβῃ καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ὑπηκόων τῆς Ἐλθης. Ὅσον διὰ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Ἰωθῆνου, θὰ ἦτο βεβαίως κάποιος ἀκλόουθος, ὑπηρετῶν εἰς τὸν πύργον.

Ἡ περὶ τούτου πεποιθήσις τοῦ κυρίου Ὀρδερίκου ἦτο τόσο μεγάλη, ὥστε ὅταν ὁ αὐλάρχης ἐπαρουσιάσθη ἐκ νέου διὰ νὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς, ὁ καθηγητῆς ἐκκύταξε καλὰ τοὺς δύο νεαροὺς ἀκλόουθους, οἱ ὁποῖοι προηγούντο ὡς τιμητικὴ συνοδεία. Ἦσαν εὐμορφοὶ καὶ κομφοί, μὲ τὰς μεταξωτὰς στολὰς τῶν, τὰς κυανὰς καὶ κίτρινας· ἀλλ' ἦσαν καὶ οἱ δύο νεώτεροι, χαμηλότεροι ἀπὸ τὸν «ξυπόλητον» ἀρχηγόν. Οὔτε ὁ ἕνας οὔτε ὁ ἄλλος δὲν εἶχαν τὴν ξανθὴν καὶ βοστρυχώδη ἐκείνην κόμην, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον γνώρισμα τοῦ πρώτου ἐκείνου ἀρκουδοκνηγοῦ.

Ὁ κύριος Ὀρδερίκος ἔφθασε μετ' ὀλίγον εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἀκρόασεως καὶ ἐκεῖ ἀπεδίωξε κάθε κακὴν ἀνάμνησιν τοῦ ταξειδίου του, διὰ νὰ παρουσιασθῆ ἐνώπιον τῶν κυρίων μὲ τὸν ὀρεγόμενον εἰς αὐτοὺς σεβασμόν, καὶ μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τὴν ἀρμόζουσαν εἰς τὸν χαρακτήρα του.

Κατ' ἀρχάς, ὅπως συμβαίνει ὅταν εἰσέρχεται κανεὶς εἰς ὀμηγυριν ἐπίσημον, ἀμυδρῶς μόνον διέκρινε τὰ πρόσωπα τὰ συνηθροισμένα κατὰ τὴν ἐθιμοτυπίαν τῆς ὑποδοχῆς, καὶ χωρὶς νὰ ἀναγνωρίσῃ κανένα, διηυθύνθη πρὸς τὸ κέντρον, διακλιπῶν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν πορείαν του, διὰ νὰ κάμῃ τὰς νενομισμένας ὑποκλίσεις.

Ἡ καθίδρα τοῦ ὑποκόμητος, ἐν τῷ μέσῳ ἐξέδρας καὶ κάτωθεν πολυτελοῦς οὐρανίας, ἔμενε κενή. Ὁ Γάστων, φέρον ἐπίσημον στολὴν ἀπὸ σατὴν ἄσπρον ὀλοκέντητον μὲ μαργαρίτας, ἐκάθητο δεξιᾶ τῆς καθέδρας, ἀριστερᾶ δὲ αὐτῆς ἡ Ἐρμάνη, μὲ φόρεμα γλαυκὸν καὶ πορτοκαλλόχρουν· Στριζόμενος εἰς τὸ ἐρείσιωτον τοῦ ἔδωλιου τοῦ Γάστωνος, ὁ Ἰωθῆνος ἐστέκετο ὄρθιος, φέρον κομψὴν στολὴν ἀπὸ βελούδου ἰόχρουν βαθύ, καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν πέτασον ὀμοιόχρωμον μὲ πτερὰν ἀετοῦ. Ὅπισθεν τοῦ ἦσαν παρατεταγμένοι διάφοροι ἀξιωματικοὶ τοῦ ἀρχοντικοῦ οἴκου, τὸ σύμπλεγμα τῶν ὁποίων ἀντετίθετο συμμετρικῶς πρὸς ἄλλο σύμπλεγμα ἐκ κυριῶν καὶ νεανίδων, αἱ ὁποῖαι περιεστοίχιζαν τὴν Ἐρμάνην.

(Ἔσται συνέχεια)
ΦΩΤΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ
(Κατὰ τὸ Γαλλικὸν τοῦ S Blandy)

Ο ΛΑΧΑΝΑΚΗΣ ΚΑΙ Η ΜΑΡΟΥΛΙΩ

ΙΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Η'.

Ἡ Μαρουλιώ, κλαίγωντας, ἀποκρίθηκε: — Χι, χι, χι, δὲν ἔχω πειὰ σπιτί. . . χι, χι, χι, μοῦ ἔκοψαν τὸ μαρουλί μου.

Τότε ὁ Λαχανάκης κατέβηκε ἀπὸ τὸ λάχανό του, ἐπῆγε κοντὰ τῆς, τὴν ἐπιοσεν ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τῆς εἶπε:

— Μὴν κλαῖς, ψυχίτσα μου· ἔλα νὰ καθῆσῃς μαζί μου· τὰ λάχανό μου εἶνε πῖ μεγάλο!

Τότε ἡ Μαρουλιώ ἔπαυσεν ἀμέσως τὰ κλάμματα καὶ μὲ τὴν ἄκρη τοῦ φορέματός τῆς ἐσκούπισε τὰ ματάκια τῆς, — γιὰτὶ δὲν εἶχε μανδύλι.

Ὁ Λαχανάκης τὴν ἐπῆρε, ἀνέβηκε ἐπὶ τὸ λάχανό του, ἀνέβασε καὶ τὴ Μαρουλιώ, καὶ ἐπειτα ἀποκοιμήθησαν καὶ οἱ δύο.

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΤΟ ΠΥΡΕΙΟΝ

(Συνέχεια τῆς σελ. 344)

Ἐξανάβαλε τὸν σκύλον ἐπάνω εἰς τὸ χρηματοφυλάκιον, ἐκλείσει τὴν θύραν, καὶ ἐφώνησε ἀπὸ τὴν τρύπαν τοῦ δένδρου:

— Τώρα τράβα με, γρηᾶ μάγισσα!

— Πῆρες τὸ τσακμάκι; ἠρώτησεν αὐτή.

Ἐγύρισεν ὀπίσω διὰ νὰ το εὖρη. Ἐπειτα, ἀφ' οὗ τὸν ἐτράβηξε ἐπάνω ἡ μάγισσα, εὐρέθη πάλιν εἰς τὸν μέγαν δρόμον ἔχων τὰ θυλάκιά του, τὸν σάκον του, τὰ ὑποδήματά του, καὶ τὸ κασκέτον του γεμάτα χρυσᾶ νομίσματα.

— Τί θὰ τὸ κάμῃς αὐτὸ τὸ τσακμάκι; ἠρώτησεν ὁ στρατιώτης.

— Αὐτὸ δὲν εἶνε δική σου δουλειά. Σὺ ἔχεις τὰ χρήματά σου· δός μου τὸ τσακμάκι.

— Ἄφησε τὰς κουταμάρες! πές μου ἴστῃ στιγμὴ τί θὰ τὸ κάμῃς, εἰδεμὴ ξεσπαθῶν καὶ σου κόβω τὸ κεφάλι.

— Ὅχι! ἀπήντησεν ἡ μάγισσα.

Ὁ στρατιώτης ἔκοψε τὴν κεφαλὴν τῆς ἡ μάγισσα ἐξηπλώθη κατὰ γῆς· ἐκεῖνος ἔβαλε τὰ χρήματά του μέσα εἰς τὴν ποδιάν, τὰ ἐφορτώθη εἰς τὸν ὄμιόν του, ἔβαλε τὸ πυρεῖον (τσακμάκι) εἰς τὸ θυλάκιόν του καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν πόλιν.

Ἦτο πολὺ ὠραία ἐκείνη ἡ πόλις. Ἐβδῆκεν εἰς τὸ καλλίτερον ξενοδοχεῖον, ἐζήτησε τὸ καλλίτερον δωμάτιον καὶ τὰ φαγητὰ τῆς ὀρεξέως του· ἦτο τόσο πλούσιος!

Εἰς τὸν ὑπηρετὴν, ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ ὑάλισῃ τὰ ὑποδήματά του ἐφάνη παράξενον πῶς ἕνας τέτοιος πλούσιος αὐθέντης, νὰ ἔχη τόσον γελοῖα ὑποδήματα.

Ὁ στρατιώτης δὲν εἶχεν εὐρὴ ἀκόμη καιρὸν νὰ τα ἀλλάξῃ· μάλιστα τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἠγόρασεν ὠραία ὑποδήματα καὶ φορέματα ἑλοκαίνουργια. Ὁ στρατιώτης λοιπὸν ἐγινε ἐπίσημος κύριος. Τοῦ ὀμίλου δι' ὅλα τὰ ὠραῖα πράγματα τὰ ὁποῖα εἶχεν ἡ πόλις, τοῦ

προχθές, δι' εἰς τὴν ἄλλην σελίδα τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀδελφῆς σου μὲν ἔγραψες καὶ αὐτὴν, καὶ δι' αὐτὸ δὲν σου ἀπήντησα· τὰ χρέματα ἐλήφθησαν.) **Μικρὰν Κατεργασίαν** (διὰ τὴν Πίσσαν μου λέγεις, ἢ εἶνε πολὺ καλὰ καὶ πολὺ καλῆ) **Τυφλομυίαν** (ἢ συμπαρομοῦν μετὰ τὴν παραγγελίαν σου) **Χαριτωμένην Μουρίταν** (ὅχι, ἀνοητοφροσύνης δὲν νύρα εἰς τὴν καλὴν σου ἐπιστολὴν· μ' ἐλύθησεν ἕως ἡ ἡμολογία σου, ὅτι ἀπὸ ἀμέλειαν εἶχες νὰ μου γράψῃς τόσον καιρὸν· προσπάθησα νὰ διορθωθῆ; ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἐλάττωμα καὶ νὰ μου γράψῃς συγνὰ, ἀρ' οὐ σοῦ ἀρέσῃ μάλιστα νὰ βλέπῃς τὸ ψευδώνυμόν σου εἰς τὴν "Ἀλληλογραφίαν".) **Ἄγρὸν Μετεξέδωκ** (καὶ σὺ ἄοργιστος πολὺ νὰ μου γράψῃς, ἀλλὰ εἶχαι τὰ πανηγύρια, ἢ δὲν περιζῆς ὅσοις ἐκ μέρους μου ἕνα γλυκὸ φίλακι εἰς τὸν ἀδελφόν σου, διὰ νὰ τὸ ἄχῃ συντροφικὸν εἰς τὸν σχολεῖόν σου, καθὼς εἶπε) **Ἰσοῦν Σερμῆν Κόρη** (εἶθε λοιπὸν τοῦ χρόνου νὰ πραγματοποιηθῶν τὰ σχέδιά σου) **Κρητικὸν Κάστανον** (ἔχω ὑπ' ἄψιν μου τῆς δύο τελευταίας ἐπιστολάς σου· τῶρα λοιπὸν ποῦ ἐπιπροσέχῃς ὁ Διαγωνισμὸς, χρησιμοποίησις τῆς ὥρας; καὶ πρωτοτύπους Ἀσκήσεις που συνθέσεις;) **Φαληρικὴν Ἀδραν** (πολὺ μ' ἐνχαρίστησε τὸ γραμματικόν σου ἔστι, νὰ μου γράψῃς κάπου-κάπου) **Λορδὸν Βύρων** (πρωταίσις μικρῶν μυστικῶν μόνον ὑπὸ ψευδώνυμον πρὸς ψευδώνυμον δημοσιεύονται) **Μαρίαν** τοῦ **Ἐνρίπου** (αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές τὴν εὐχὴν μου τὴν ἔχεις, καὶ ἂν ἀρκῆ αὕτη: . . .) **Ἀι-Ἀσίφ** τῶν **Πατριῶν** ([E] διὰ τὴν ὠραίαν ἐπιστολήν μετὰ τὸ περιγύρον θνείρον· ἀλλὰ ποῦ νὰ ἐνθυμοῦμαι τῶρα ἂν ἔλαθα Π. Πνεῦμά σου καὶ ἂν ἦτο καλὸν λαμβάνω πάρα πολλὰ καὶ ποτὲ δὲν ἀπαντῶ δι' αὐτὰ, παρὰ μόνον ὅταν τὰ ἔχω εἰς χεῖρας μου, δηλαδὴ πρὶν τα βάλω εἰς τὸν σμῆν.) **Δαφροστερῆ Ναυαρχον** (ἔλαθα τὴν φωτογραφίαν τῆς ἀγαπητῆς **Ἀδελφίδος** καὶ πολὺ γρήγορα ἦν τὴν δημοσιεύσω.) **Ἡλίαν Κ Παπαδήμα** (βραβεῖον ἔστειλα) σὺ ἰπανάλαμβάνω, ὅτι ἡ ἀπαίτησις ἦτο πολὺ δύσκολος, διότι θὰ το ἐμάνθανον, ἀδυνατοῖν! καὶ ὅλοι θὰ εἶχαν τὴν ἰδίαν ἀέλιον, καὶ δὲν θὰ ἔκαμαν ἄλλη δουλειά, παρὰ νὰ ὑπογράψω ἀποδείξεις παραλαβῆς.) **Περδοσαν Καρδίαν** καὶ **Ἀργυροκόριστον Νέφρος** (οἱ παρακαλῶ εἰς τὸ ἔξῃς νὰ μου γράψετε χωριστὰ καθῆμα, διότι δὲν ἤξεύρω ποῖα εἶνε αἱ πληροφοροίαι τῆς μίαις καὶ ποῖαι τῆς ἄλλης.) **Υψηπέτην Ἀετὸν** (ἔστειλα μ. μυστικὰ ἔγενε λοιπὸν τὸ θεατικόν.) **Ταναγραῖαν Κόρη** (ἐλήφθησαν) τί περιπέτεια ἀληθὲς!) **Λόρδον τῆς Ἐρήμου** (ἔστειλα) αἱ προτάσεις σου βέβαια ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ ἄλλον φύλλον· εἰπὲ εἰς τὴν ἀδελφὴν σου νὰ μου γράψῃ ὅσους εἰσέχει καὶ δὲν περιράζει.) **Χιονοσκεπὴ Λίρην** (σὲ ἀντασφάλονται, δλοι.) **Κορυατίτζουσαν Θάλασσαν** (τί νὰ σου εἶπω! περιμένε ὀλίγον καὶ θὰ ἴδῃς.) **Παριστρίαν** (ἐλήφθη) ἡ πρότασις εἰς τὸ προσεχές.) **Ἀποστολῶν Ἐλπίδα** (δὲν γνωρίζω τίποτε διὰ τὸ ζήτημά σου μ' ἐρωτᾷς, ὅτι νέον συμβῆ, θὰ σὰς τὸ ἀναγγέλω.) **Ἀμυδρὸν Ἰαμψίν** (ἔστειλα) σὲ παραπέμπω ἀνωτέρω, εἰς τὴν πρὸς τὴν Ἀδραν γῆς **Κερκυρας** ἀπάντησιν μου· δευτὸ τετράδιον στέλλεται διὰ τοῦ Γραφείου μου, δι' αὐτοῦ πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ἡ ἀναπόδοσις, διὰ νὰ γνωρίζω ὅτι ἀπεδόθη.) **Διγίαια** (βραβεῖον ἔστειλα) χάρου που εἶνε καλὰ καὶ σου εὐχόμαι πᾶσαν πρῶτον εἰς τὸν σχολεῖόν σου ἄμερον ἔγκριναι τὸ ψευδ. τοῦ ἀδελφοῦ σου.) **Σαλληρὸν Βράχον** **Ἰσημερινὸν τοῦ Κόσμου** (ἡ περὶ τῆς ἔρωτάς δὲν εἶνε συνδρομητικὰ.) **Ἀμαρυλλίδα** (ἡ ὅποια ἐδαφρὸν ἔνεμειν τὸ ὄνομα τῆς Ἀδρας τῆς **Κερκυρας**... λαμβάνεις τῶρα τακτικὰ τὸ φύλλον;) **Ἐπιμερόλδον** (μάλιστα!) **Ἰπερήφωρον Ἀέοντα** (ἐλήφθησαν.) **Γρυλλάραν** (θὰ σε εἰς ἡ λομόνηση, ἂν ἐλασημονούτο εὐκαλα αἱ καλά φίλαι· ἔστειλα.) **Διαφυσθεῖσαν Ἐλπίδα**, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαθα μετὰ τὴν 27 Ὀκτωβρίου, ἀπάντησα εἰς τὸ προσεχές.

ΟΙ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΕΣ ΤΕΤΡΑΔΙΑ Μ. ΜΥΣΤΙΚΩΝ (*)

ΑΠΟ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897 ΜΕΧΡΙ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1901

Συνέχεια ψευδωνυμικοῦ καταλόγου κατ' ἀλφαριθμητικὴν σειράν. — Ὁ μετὰ τὸ ψευδώνυμον ἀριθμὸς δηλοῖ τὸ πρὸν τῶν καθυστερουμένων τετραδίων.

- Παγωμένος Ὀκεανός, 6. — Παδικὴ Χαρά, 6. — Παῖδι τοῦ Λαοῦ, 1. — Πανταχοῦ Παρών, 3. — Παπουτσιωμένος Γάτος, 2. — Παρὰ ὅς Γάτος, 1. — Παρβενόν, 1. — Παρχίγορος Ἄγγελος, 1. — Παρτινέβελος, 1. — Παρινός Βαρκάρης, 2. — Πειρατικὴ Ἀδρα, 4. — Πένθιμος Κυπάριστος, 2. — Πενθούσα Καρδία, 2. — Πέννα Ποιητοῦ, 3. — Περικλοῦς Κερκυραῖος, 1. — Περικλοῦς Ὀρρανή, 2. — Περτερόν, 2. — Περραία Ἀραβία, 2. — Πηδηκτοῦλα, 1. — Πικραμένη Καρδούλα, 1. — Πικροδάφνη, 1. — Πιτ-Πιτ-Πλοῦμ, 2. — Πλευριτωμένος Γάτος, 2. — Ποιητικὸς Νάρκισσος, 1. — Ποιμενικὴ Ράβδος, 2. — Ποιμενὶς τῆς Δίρκης, 3. — Ποιμενὶς τοῦ Πηλίου, 2. — Πονηρὸν Πνεῦμα, 3. — Ποταμὸς Ἑβρώτας, 2. — Πράσσο Ἀργεῖο, 2. — Πραξιλλὰ, 2. — Πρίγκιψ τῆς Μαγνησίας, 2. — Προκυμαία τῆς Σμύρνης, 2. — Πυθία, 1.

- Ριφωκίδωνος Ἀργοναυτῆς, 1. — Ροβέρτος Γουσιάρδος, 1. — Ροδινῶν Κραῖος, 2. — Ροζίζουτα Φύσις, 1. — Ρόδον τῆς Αὐγῆς, 4. — Ροδοστεφανωμένη Ἄνοιξις, 3. — Ροδοστεφανωμένη Ἀνοιξις, 7. — Ρομαντικὴ Καρδία, 2. — Ρωσικὴ Καραμέλα, 1.

- Σαλοντικὴ Ἑλγά, 2. — Σαπερλιπαπέ, 1. — Σαρδανάπαιος, 2. — Σέλευκος ὁ Κεραυνός, 4. — Σημαία τῆς Ἀγίας Λαύρας, 2. — Σιδερούν Κρήνος, 1. — Σιρῆκο Λεβάντες, 2. — Σκανδαλάρης, 1. — Σκαριδάκι, 6. — Σιγήπτερον τοῦ Δόσι, 11. — Σοφὸς Πιτταχός, 12. — Σπαρτιάτις Χαλιωνίς, 4. — Σπαρμένος Φεγγίτης, 15. — Σπουδαῖος Ἄνθρωπος, 1. — Στήριγμα τῆς Μητρός, 6. — Στρατηγὸς Ἀντίδας, 2. — Στρομκουλὴ Χορεύτρια, 3. — Συναχωμένος Ποιητικὸς, 2. — Συριακὴ Ἡγεμονία, 1. — Συριακὸς Ἰσπότης, 1. — Συριακὸς Ὀρῖων, 1. — Σφίγξ τῶν Θεῶν, 1.

- Τάντακος, 2. — Ταρλαλαμπούμπας, 3. — Ταρταρινός τῆς Ταρσωνῆς, 4. — Τέκνον τῆς Δήμητρος, 2. — Τίχ - Τάχ, 2. — Τί - με - μέλετ, 6. — Τίρι - Λίρι, 1. — Τὸμ - Τίτ, 2. — Τοξότης Ἀπόλλων, 5. — Τοξότης Ἀρτεμίδος, 5. — Τορπιλλῆς 1. — Τραφαλάς, 1. — Τραχαυρεὺς, 3. — Τριανταφυλλένιο Μπουκετάκι, 1. — Τριανταφυλλένιος Κάμπος, 6. — Τρικέφαλος Ὑδρα, 1. — Τρικυμία, 2. — Τρικυμιώδης Δευκατάς, 1. — Τρικυμιώδης Μαλέας, 4. — Τριούλλι, 5. — Τρομερὸς Πίγας, 2. — Τρυγονάκι, 3. — Τριτριμάβας, 5. — Τσουκνίδα, 1. — Τσουκνίδα τῆς Τερφθίας, 2. — Τσουκτερό Ἀγκάδι, 1.

(Ἐπταὶ τὸ τέλος)

(*) Ἴδε φύλλον α', 42, καὶ 43, σελ. 330, 338 καὶ 347.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἀέ ἄνοιξις δεκάτι, μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου.

Ὁ χάρις τῶν ἄνωγων. Ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς ἐκκλησίας, ἡμεῖς ἐπιμαρτυροῦμεν, ὡς ἕσασιν ἐν τῷ ἱερῷ μυστηρίῳ μετὰ τῶν ἁγίων πνεύματι καὶ ἐκκλησίᾳ.

479. Λεξιγράφος.

Τὸ μὲν πρῶτόν μου, ὦ λύτα, εἶνε ἀριθμητικὸν Ἐπιπλὸν καινὸν τὸ ἄλλο, διαμαρτίνω καὶ αἰθουῶν. Τ' ὄνομα μου τὸ ἀποφείγουσιν ὄψα κι' ἄνθρωποι ἐν [γένει].

Ἄρ' οὐ σύλληψις ἢ φῶνος δι' ἐμοῦ τα περιμένει.

480. Συλλαβογράφος.

Τὸ πρῶτόν ἔχει ἡ μουσικὴ Καὶ τ' ἄλλο μου εἰσισις, — Ἄλλὰ ἡ ἐκκλησιαστικὴ, — Τὸ τρίτον αἰτιατικὴ, Καὶ πόλις εἶνε ἡ λύσις.

481. Ἀναγραμματισμός.

Ἐχρησμένα ὡς ὄπλον τῶν Ἑλλήνων τῶν ἀρχαίων.

Ἄνε μὴ ἀναγραμματισμοῦ, ἰδοὺ νῆρος ἐπὶ Διγαίον.

482. Αἰγίωμα.

Ἐνα πουλὶ χωρὶς λαμὴ κι' οὐρά, Ἐν ᾧ δὲν ζῆ, φωνάζει φθεγρὰ.

483. Κυβόλεξον.

1. — Ἐπίρρημά τι τοπικόν.
2. — Κράτος ἐκ τῶν μεγάλων τῆς Ἀσίας.
3. — Πάντοτε εἰμὶ ἀρετικόν.
4. — Γυνὴ τῆς Ἰερᾶς μας Ἱστορίας.

484. Κυβόλεξον κενυρμένον καὶ ἀντεστραμμένον

1. — Ἡ καρὴ εἶνε δένδρον βαθύσειον.
2. — Ἡ γὰρ ἄγαπᾷ νὰ συλλαβῶν μὲς.
3. — Πάντα τ' ὑμνηματικὰ εἶνε φυτοφάγα.
4. — Ἡ αἰὲ ἀναμαρτύνει τὴν τροφὴν τῆς.

485 - 486. Ἀστεία Παροράματα.

1. — Ἡ λύρα εἶνε μέλος τοῦ οἴνου.
2. — Ἡ καθαρά παιζει μεθοδικῶς.

487. Ἐρώτησις. Ποῖος μέγας ποταμὸς, διὰ τῆς προσθέσεως τῶν ἀντιστοιχῶν ἀριθμῶν τῶν στοιχείων του, ἀποτελεῖ τὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους;

Ἐστέ, ἐπὶ Θεοφίλου Λαοκαρπίου

488. Διπλῆ Ἀκροστιχίς ἐκ παραγώγων

Σχηματίσατε πέντε παράγωγα, ἐν ἑξ ἑκάστου τῶν κάτωθι ρημάτων, ὅστε τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν νηποτελοῦν ἔντομοι, τὰ δὲ δευτέρω γλυκίσμα :

ἄγω, κεράννυμι, ῥέω, ἔννεμι, σάκτω.

Ἐστέ, ἐπὶ τοῦ Λοζίου

489. Φωνηεντόσιπον

ε ς - σ τ - π ρ - σ θ

Ἐστέ, ἐπὶ τῷ Ἐνδοξῶν Σολε

490. Γρίφος.

πνεύμα

τὸ $\frac{\pi}{\sigma} = \frac{1}{\rho}$ παρὰ

ἄς

Ἐστέ, ἐπὶ τοῦ Πυθαγόρου τοῦ Σαμίου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 36.

380. Ἱστορία (ἦ, τὸ, ροῖα). — 381. Κίνα, ἦνα. — 382. Βασιλικός, Βασιλική.

383. Π Ε Ρ 384. Π Π Φ

Ο Π Η Α Ρ Α

Σ Ο Σ Ρ Ι Α

Ο Χ Ι Γ Ε Ρ Α Ν Ο Σ

Σ Η Σ Ρ Μ Α

Ι Ο Ο

Σ Σ Σ

388. ΗΠΟΚΡΑΤΗΣ (Πάρις, Ὀσκάρ, Κίπος, Ροῖα, Ἄρκτος, Τασός, Ἡρα, Σαλκισπρη) — 389-397 1) Ζημίαν αἰροῦ μᾶλλον ἢ κέρδος αἰσχρὸν. 2) Εἰ γὰρ παροικίσεις ὑποσκάξεν μαθήσθ. 3) Παῖδα ἀνθρώπου δευτερογενῆς, — 388-390. ΜΟΝΗ, ΟΝΟΣ, ΡΑΜΑ. Καὶ τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τοῦ Σ=ΟΣΜΗ, ΟΣΟΣ, ΑΣΜΑ (ΜΟΡιον, ΟΝΑγρος, ΝΟΜος, ΗΣΑῦ). — 391. Σκέπτεσθε ὅλα ὅσα λέγετε, ἀλλὰ μὴ λέγετε ὅλα ὅσα σκέπτεσθε. — 392. Μὴ ἐκπίου διὰ πλοῦτον.